

ความฉลาดของท่านอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้ามองในแง่ของงาน
ทางโลกต้องยกให้คุณยายเป็นยอดของผู้นำ เพราะกุศโลบาย
ในการฝึกกำลังรักษาความสามัคคีของหมู่คณะของท่านนั้น
แหลมคมนัก

ตลอดเวลาการสร้างวัด เราลุยกันมาตลอดแทบไม่มีเวลา
ปรึกษากัน พอมีคนมากเข้าก็แบ่งงานกันไปทำ พระทุกรูป
แบ่งหน้าที่ไปเป็นหัวหน้าคุมทุกอย่าง ตั้งแต่บ้ายจนค้ำ ตอน
เข้าเท่านั้นที่ต้องนั่งสมาธิทุกรูป จริงๆ แล้วงานทุกส่วนแม้จะ

แยกกันไปทำ ก็ควรมีโอกาสปรึกษาหารือกันเป็นช่วงๆ มีเวลาพบกันแน่นอนคือเวลาฉันเท่านั้น ส่วนเวลาเพลไปจนค่ำเป็นช่วงเวลาที่ห่างกันนานมาก สำหรับงานเร่งด่วนซึ่งอาจเกิดปัญหาได้ง่าย แต่แล้วคุณยายก็มีวิธีการป้องกันปัญหาจนได้

คุณยายขอร้องพระทุกรูปว่า

“๕ โมงเย็นต้องมาฉันน้ำปานะของยายนะ ให้ยายได้บุญบ้าง”

ได้ฟังอย่างนี้พวกเราหือหรือจะขัด เมื่อคุณยายบอกอยากได้บุญจากพระลูกศิษย์ทุกรูป จึงมีเวลาพบกันอีกช่วงหนึ่งคือ ๕ โมงเย็น ได้ปรึกษาหารือเรื่องงานกันอีกพักหนึ่งต่อหน้าคุณยาย ตอนนั้นอาตมาไม่รู้สึอะไร นอกจากนึกว่าคุณยายอยากได้บุญ

ต่อมาระยะหลังๆ เมื่ออาตมาช่วยเจ้าอาวาสบริหารวัดมานานพอสมควร จึงเห็นความสำคัญของการประชุมว่ามีมาก แล้วก็มาฉกคิดได้ว่า จริงๆ แล้ว ดันคิดเรื่องนี้คือคุณยายอาจารย์ ผู้ไม่เคยเรียนทฤษฎีการบริหารมาก่อนเลย...

ชวนคิดไปถึงตอนที่อาตมาและทีมงานสร้างวัดหลายคนยังไม่ได้บวช เราลุยเรื่องปรับพื้นที่ วางแผนงานกันมาก มีเรื่องทู่มั่วเถียงกันบ่อยในที่ประชุมเพราะความเห็นไม่ลงรอยกัน คุณยายไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย แต่มาคอยเลียบๆ เคียงๆ สังเกตการณ์ ถ้าเห็นท่าไม่ดี ชื่นให้ประชุมต่อไปคงต้อง

ทะเลาะกันแน่ ท่านสั่งให้หยุดประชุมทันที แต่ท่านให้หยุดแบบนั้มๆ เราก็คืออยู่กับท่านไม่ได้ เช่นบอกว่า

“เรื่องที่ประชุม คงอีกยาวนะกว่าจะจบ มานั่งสมาธิเอาบุญ ละเอียดกันก่อนเถอะ”

พวกเราก็ต้องงดการประชุมไปนั่งสมาธิ นั่งไปได้ประมาณ ๒ ชั่วโมงใจก็ใส พอเลิกนั่ง ก็ประชุมกันต่อไปด้วยความราบรื่น เพราะใจผ่องใสกันหมดทุกคนแล้ว

บางเรื่องมีเค้าจะขัดแย้งกันรุนแรง พอเราเตรียมจะประชุม คุณยายจะพูดเปรยดักหน้าทันที

“วันนี้อากาศไม่ดี ร้อนอบอ้าว จะมาประชุมอะไร ไร้แดด ร่มลมตกค่อยประชุมกัน ตอนนี้นำไปนั่งสมาธิสัก ๒-๓ ชั่วโมงดีกว่า”

บางทีก็บอกว่า

“วันนี้อย่าเพิ่งประชุมเลย มาช่วยกันจัดดอกไม้บูชา พระพุทธเจ้ากันดีกว่า”

ตกลงบางครั้งจนถึงกลางคืนก็ยังไม่ได้ประชุม รุ่งเช้าคุณยายชวนนั่งสมาธิต่ออีก เรื่องบางเรื่องท่านชะลอเวลาด้วยวิธีนี้ไปถึง ๒-๓ วัน จึงได้ประชุม ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้น ทุกคนก็นั่งสมาธิต่อเนื่องกันมานานจนกระทั่งใจใสทั่วกันแล้ว เรื่องที่ประชุมถึงจะเห็นไม่ตรงกันอย่างไรก็อมชอมกันได้ เพราะต่างใจใสใจละเอียดกันแล้วทั้งนั้น

นี่แหละคุณยาย อ่านหนังสือก็ไม่ออก แต่รอบรู้สารพัด
ฝีมือแก้ไขสถานการณ์หาใครเทียบยาก เพราะท่าน จึงทำให้
ทุกอย่างเข้ารูปเข้ารอย เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และสำเร็จได้
รวดเร็ว เราสามารถกล่าวได้เต็มปากว่า

“วัดพระธรรมกายสร้างได้เพราะคุณยายแท้ๆ”